

Mravljinčkova svatba

Bila je precej topla jesen in nekatere rastline so začele iznova cveteti.

V zgodnjem jutru je hitel mravljinček črnivček skozi trpotčev gozd. Srečal je deževno glisto Nagico.

»Kam se tako zgodaj plazite?« jo je vprašal. Nagica mu je odgovorila: »Grem na trg v mesto. Hčerko imam nevesto!«

»Ali bo svatba?«

»Bo, bo — toda vas, gospod črnivček, niti ne vabim. Vem, da imate zmeraj veliko dela.«

»To je res, to je res,« je odgovoril črnivček. »Saj moram brž naprej. Zadržali ste me, zdaj moram pohiteti!«

Črnivček je tekel le nekaj časa, samo da je Nagici izginil izpred oči. Potem se mu sploh ni več mudilo. Ustavil se je pred krčmo »Pri štoru«, sedel k leseni mizi in žalostno premišljal.

Torej Nagičina hčerka, lepa Sočnica, se moži! Koga si neki jemlje? Menda ne tistega vdovca hrošča Sivo-brka? To bi imela lepega moža! Takoga godrnjača!

Njegova ljubka Sočnica! Zaman ji je torej prinašal najboljše slaščice, zaman ji je risal nežna in laskava imena, katerih se ni upal izgovoriti, v drobčkani pesek na stezici, koder je vsak dan hodila. Zaman se ji je nasmešnil, kadar jo je srečal. Vselej se mu je zdelo, da ga gleda tako, kakor

da bi dobro vedela, da se ne srečujeta slučajno, ampak da jo je črnivček čakal dolge ure. In zdaj bo svatba!

Sedel je pred krčmo in žalostne misli so se mu podile po glavi. Še dobro, da je bilo zgodaj zjutraj in je krčmar še spal — sicer bi črnivček od same žalosti začel piti, in kdo ve, kaj bi potem nerodnega napravil!

Ko je tako sedel z objokanimi očmi, še opazil ni, da se je ta, ki je bila vzrok njegove žalosti, lepa Sočnica, počasi približala krčmi.

»To ste vi, črnivček?« je zapela s svojim ljubkim glaskom.

»Dobro jutro, gospodična Sočnica,« se je ustrašil črnivček in skočil s klopi.

»Zelo sem žejna,« mu je pojasnjevala Sočnica. »In tukaj imajo izvrstno sladko vino. Samo škoda, da krčmar še spi. Kakor vidim, čakate tudi vi.«

»Čakam, čakam,« je brž odgovoril črnivček v zadregi. »Toda, če hočete, vas peljem na svežo roso. Je tudi sladka, ni daleč in zastoj bo. Seveda, če pojdete z menoj,« je boječe prigo-varjal.

»Zakaj pa ne, rada pojdem!« je soglašala Sočnica. »Boljše je, malo se izprehoditi, kakor čakati. Kdo ve, kdaj bodo tu odprli.«

In šla sta. Črnivček je hitel spredaj, iskal najlepšo pot in odstranjeval razne vejice in drobne kamenčke. Sočnici je bilo to všeč, smehljala se je in se brhko plazila za njim. Kmalu sta bila pri deteljevem gozdu. Tam je bil črnivček kakor doma. Našel je najdebelejše drevo in splezal na dišeči vrh. Iz širokega listka je naredil globoko posodico, v katero je stiskal sladki med in ga mešal s svežo roso. Sočnica je pila in bila hvaležna, saj je bila zares žejna. Ko si je pogasila žejo, se mu je zahvalila:

»Tega si nisem mislila, črnivček, da ste tako spreten človeček.«

Črnivčku so zažarele oči od sreče, toda takoj je postal spet žalosten.

»Pozor! Nekdo je tu!« jo je hitro posvaril in oba sta utihnili ter se skrčila v vrhu drevesa.

Res, kmetica je čisto blizu žela s srpom travo. Srp se je lesketal v soncu. S kakšnim strašnim orodjem je delala! Po vsakem zamahu je padla velika množina deteljevih drevca na kup. Namesto gozda je bilo golo strnišče. Prepozno je bilo, da bi zbežala.

»To je konec, to je konec,« je pomislil črničček. »Ali ni to smola — zdaj, ko bi ji slednjič lahko povedal, kako jo imam rad?! Pogineva, oba pogineva. Toda vem vsaj, da Sivobrkc ne bo dobil Sočnice.«

Lesketajoče se orodje je bilo že čisto blizu. Sočnica je trepetala in plakala. Stisnila se je k črniččku, ki jo je tolažil, dasi se je tudi sam bal.

Potem je pod njima zašumelo in ves okraj gozdiča je padel na kup. Nič se ni zgodilo! Samo malo sta se potolkla!

Preden sta se prav zavedela, sta bila v ujetništvu. Prišla sta v koš, ki si ga je kmetica optala in hitela v vas.

Črničček se je razveselil. Naj bo, kar hoče, samo da je Sočnica pri njem!

Kmetica je šla hitro, koš se je tresel in na vsakih deset korakov je padla kaka trava s koša na tla. Črničček je to hitro opazil in takoj pojasnil Sočnici svoj načrt.

Zlezla sta k robu prenapolnjenega koša, se skrila v velik list in čakala. List se je že nekajkrat zamajal na robu koša — skoraj bi bil že padel, a se je vselej preveznil nazaj v koš.

Beg jima je uspel šele na mostu, kjer se je kmetica ustavila, da bi počivala. Ko je uprla koš na mostno

ograjo, je spet padlo nekaj trave iz njega in tudi list z ujetnikoma.

Pod mostom je tekel potok! List je padel v vodo s šopom trave vred, tako da je varno plaval. Tok potoka je hitro nesel begunca naprej.

Črničček je dobro vedel, da se njun čolničček ne bo dolgo vzdržal na gladini. Zmočena trava se je pod njima polagoma potapljala in se izgubljala, kmalu se premoči tudi list in plovba bo končana. Toda kaj za to — samo da je Sočnica pri njem!

Pluli so dalje in dalje. Čolnič se je že skoraj potapljal; zdajci se je na ovinku potoka zadel ob nakopičene veje in dračje. Begunca sta hitro zlezla po veji na breg.

Glej — bila sta čisto blizu tistega kraja, od koder ju je kmetica odnesla. Nagla plovba jima je prihranila lep kos poti. Takoj sta pohitela proti domu.

V krčmi »Pri štoru« je sedela Sočničina mati, stara Nagica, jokala in žalovala za izgubljen hčerko. Zaman jo je krčmar tolažil, zaman ji nalival vina.

To je bilo veselo svidenje! Sočnica je pripovedovala, kaj se ji je vse zgodilo in kako junaško in modro ji je pomagal črničček. Brez njega bi bila gotovo poginila! Takega zaščitnika bi potrebovala za vse življenje...

Nagica je bila neizmerno vesela, da vidi spet svojo hčerko živo in zdravo. Zahvaljevala se je črniččku, ki ga je od zadrege obličala rdečica in ki ni vedel, kaj bi rekel. Veselilo ga je, da ga je Sočnica vzljubila.

»Kaj pa svatba?« je nenadno vprašala Nagica. »Jutri bi vendar morala biti svatba. Vse je že pripravljeno!«

»Svatba bo,« je zaklicala Sočnica, »ampak ne bom vzela hrošča Sivo-brka, temveč nekoga veliko mlajšega in lepšega: Črnička — seveda, če me bo hotel!«

»Kako bi te ne —« je zaklical presenečen in objel Sočnico. Tudi materi je bil hčerkin rešilec bolj všeč kakor tisti godrnjavi Sivo-brk...

Srečni črniček je naročil vsem sladkega vina, krčmar je prinesel svoje najlepše čaše in pilo se je in pilo do sončnega zatona...

* * *

Računske zanimivosti

Število 142.857 je zelo zanimivo. Če ga pomnožite z 2, dobite 285.714, torej število, ki sestoji iz istih števil, le da sta prvi dve zdaj zadnji. Če ga pomnožite s 3, dobite 428.571, zopet število iz istih števil, toda prva stoji na zadnjem mestu.

Ako ga pomnožite s 4, dobite 571.428. poslednji številki sta postali prvi.

Pomnožite ga s 5 in dobili boste 714.285. Številke so spet v istem redu, kakor prvotno, razen poslednje, ki je postala prva.

Pomnoženo s 6 da 857.142; prva tročlenska skupina števil je zamenjala mesto z drugo.

In če slednjič pomnožite naše število 142.857 s 7, dobite število — 999.999.

*

Prav tako zanimivo je število 9999. Ako ga pomnožite z 2, 3, 4, 5 itd. do 9, dobite presenetljive rezultate:

$$\begin{aligned}9999 \times 2 &= 19.998 \\9999 \times 3 &= 29.997 \\9999 \times 4 &= 39.996 \\9999 \times 5 &= 49.995 \\9999 \times 6 &= 59.994 \\9999 \times 7 &= 69.993 \\9999 \times 8 &= 79.992 \\9999 \times 9 &= 89.991\end{aligned}$$

Če torej pomnožimo število 9999 z 2, dobimo število 19.998. Ne da bi pisali, lahko kar na pamet izračunamo: $2 \times 9 = 18$; med številki 1 in 8 postavimo 999 ter dobimo natančni rezultat 19.998. Pomnožite s 3! $3 \times 9 = 27$ — med številki 2 in 7 postavite spet 999 in dobite 29.997, torej isto, kakor če pomnožite število 9999 s 3. In tako nadaljujte do 9 ter primerjajte rezultate z zgorajšnjo tabelo.

Ako dobro pogledate rezultate, vidite še druge zanimivosti. Na primer pomnožite število 9999, torej štiri devetice, z 2. Rezultat je 19.998. Med 1 in 8 so tri 9 in 1 + 8 je devet. Potem pomnožite 9999 s 3; dobite 29.997; in tako nadaljujte! Vidite, da dobite, če pomnožite število 9999 z 2, rezultat 19.998. Množitelj je 2 in rezultat se začneja s številom, ki je za 1 manjše kakor množitelj in se konča z 8. Če pomnožite 9999 s 3, se začneja rezultat 29.997 z 2 ter konča s 7, torej spet s številom, ki je za 1 manjše od množitelja. Torej če boste hoteli pomnožiti število 9999 s kakim številom med 2 in 9, lahko storite to kar na pamet tako, da odštejete od množitelja 1 ter postavite dobljeno število pred troštevilo 999, zadaj pa pripišete razliko do 9. N. pr.: $9999 \times 7 = ?$ Na pamet; $7 - 1 = 6$. Dobimo torej 69.993.

*

Zelo zanimivo število je dalje 37. Če pomnožite to število zaporedoma s 3, 6, 9, 12 itd., dobite te-le rezultate:

$$\begin{aligned}37 \times 3 &= 111 \\37 \times 6 &= 222 \\37 \times 9 &= 333 \\37 \times 12 &= 444 \\37 \times 15 &= 555 \\37 \times 18 &= 666 \\37 \times 21 &= 777 \\37 \times 24 &= 888 \\37 \times 27 &= 999\end{aligned}$$

Ako množite število 37, recimo, z 9, vprašajte najprej, kolikokrat se nahaja 3 v 9. Trikrat, kajne. Torej dobro! Ne da bi dalje računali, lahko rečete: $37 \times 9 = 333$. Prav tako, če hočete množiti z 12. Tri v dvanajstih je 4. Torej $37 \times 12 = 444$.

Tako lahko še nadaljujete po zgornji tabeli. V 27 se nahaja 3 devetkrat; torej $37 \times 27 = 999$.